

Martin E. Kyšperský: Je toho mnoho, ale je to skvělý

Otázky kladl: Petr KlariN Klár

S renesančním umělcem, jedním z leaderů aktuální brněnské (nejen) hudební alternativy, a autorem úprav písní v inscenaci Drazí v Chomutově Martinem E. Kyšperským jsem si na vlnách virtuální sítě příjemně popovídal o vztahu k Jiřímu Bulisovi, divadlu, i tvůrčích spádech.

Jaký je Váš vztah k osobě a tvorbě Jiřího Bulise?

Koupil jsem si kdysi v antikvariátu staříčkou a slavnou EP desku se čtyřmi písněmi. Jeho samotného jsem nezažil, neviděl nic z inscenací, pro které skládal. Jen jsem vnímal, že o něm lidé často mluví. Tu desku jsem si potom pouštěl stále dokola. Nejdříve ji, pak celou kazetu s mnoha dalšími věcmi. Pořád jsem tam nacházel něco nového. Třeba v tom, jakým způsobem hraje na klavír. Není to veselá hudba, ale posilovalo mne to. Později jsem se seznámil s Lucií Bulisovou, jeho dcerou. Čím déle ho tedy znám a čím déle na něj myslím, tím ho mám raději. Vždycky uteče nějaký čas a já dostanu chuť si ho zase poslechnout.

Jaká byla geneze projektu Hommage à Jiří Bulis a jak probíhal výběr zúčastněných interpretů a písní? Jsou některé písně, které byly nahrány, ale na kompilaci se ve finále nevešly?

Já natočil doma skladbu Hosté na zemi. Jen tak, dojímal mne, chtěl jsem si ji zazpívat. Poslal jsem ji Lucii a ona z ní měla radost. A taky to odstartovalo nápad udělat album jeho písní v podání hudebníků, které máme rádi. Ten repertoár žije v divadlech, zpívají jej často herci. My však chtěli připomenout Jiřího jako skladatele silných melodií, nevázaných na klavírní doprovod a divadelní styl. Rozeslali jsme tedy skladby mezi kapely a zpěváky a všichni si vybrali. Myslím, že se na album nevešla skladba souboru Quakvarteto. Chtěli jsme, aby ta deska měla pevnou dramaturgii, za níž se dá postavit. Hudebníků z toho souboru si vážíme, ale jejich verze se tam nehodila. Marek Doubrava z kapely Hm... má Bulisovy věci také moc rád a vytvořil zpěvník, který jsme pokřtili zároveň s cédéčkem. Na obojí se vybralo skrz crowdfundingovou kampaň.

Nebude někde k vidění a slyšení živá verze projektu?

Proběhlo několik křtů s velmi silnou atmosférou. V Praze, Brně a Hradci Králové. Jestli bude něco podobného dál, to nevím. Lucie Bulisová může na pozvání přijet a udělat o tatínkovi poslechový večer s pouštěním hudby, audioukázek, fotografiemi a povídáním. To jsem viděl a bylo to moc fajn.

K divadlu máte blízko nejen jako autor scénické hudby, ale i coby herec. Jaké jsou ale Vaše divácké divadelní preference?

Chodil jsem do Reduty na inscenace Dory Viceníkové. Korespondence W + V, Elementární částice, Europeana. To mne bavilo všechno. V Praze jsem byl několikrát v Dejvickém divadle, nejsilnější dojem mám ze hry Brian. Kdysi dávno jsem se rozbřečel na inscenaci Jób v Hadivadle, abych potom - nevím proč - nešel do stejného divadla asi

deset let. Intenzivní bylo představení souboru D'Épog. Obdivuji slovenský soubor Skrat. A taky dlouhodobě sleduji všechny projekty kamaráda Petra Marka, to je totální sranda.

V poslední době se profilujete i jako filmový herec. Jaká byla Vaše cesta před kamery, a jaký je Váš vztah ke kriminálnímu žánru, respektive k autorské poeťice tvůrců seriálu Trpaslík?

Trpaslík byl moc fajn zážitek. Honza Prušinovský mne viděl v Případu pro Exorcistu od Jana Hřebejka, a nějak si mne představil do role, kterou právě psal. Já k tomu přistupoval dost odpovědně. Naučil jsem se kvůli tomu hrát tenis a jezdit na skútru. Z motorek mám pěkný nervy. Před kamerou ale nervózní nejsem, dbám na to, abych byl civilní a choval se obyčejně. To je jediná naděje, že to bude fungovat. Ty týdny natáčení jsem si maximálně užil. Většinou jsme klábosili o hudbě.

V seriálu Svět pod hlavou jste si společně se svojí domovskou skupinou Květy zařídili coby zábavová svazácká kapela. Jaké byly okolnosti vzniku písni Sóló má dobrá nálada, a Láska je zboží tuzexový?

Strávil jsem v komunismu pouze prvních devět let života, ale pamatuji si spoustu věcí. Ve dvou dílech jsme představovali tancovačkovou kapelu, měli jsme si to složit, otextovat a pak i předvésto t. Zadání skladeb bylo konkrétní, ale přitom relativně svobodné. Měla to být špatná kapela, což dost zvyšuje lákavost takové nabídky. Poslouchal jsem hodně rockových vesnických kapel z dob normalizace. Pak si stačilo jen sednout a nechat ty pocity protéct na papír. Zajímavé ale je, že například při „Láska je zboží tuzexový“ cítím úplně upřímnou romantiku. Kluk zpívá své holce, jak jí má rád. A já se nebál toho, že to bude kýč - protože skutečně měl být kýč - a dal jsem do toho hodně citu. Samotné natáčení zabralo dva dny a zasmáli jsme se u toho velmi!

Na čem aktuálně pracujete a co Vás čeká v nastávající festivalové sezoně jako hudebníka, diváka, posluchače?

Především jsme s Květy právě natočili dvě desky. Ta první z nich vyjde 25. května. Je to hodně práce, chceme mít všechno dotažený - zvuk, aranže, obal, klipy. Potom se bude hodně hrát, nejdříve kluby, v létě festivaly. Kromě toho jsme udělali skladbu pro album věnované kreslené postavičce Kocoura Vavřince. Jakub Šmíd právě natočil film podle knihy Petry Soukupové a my bychom k němu měli složit hudbu. V plánu je i vystoupení na cenách Magnesie Litera. Já dělám externě pořady v rádiu, jezdím hrát sóló. Měl bych hrát ve filmu zmiňovaného Petra Marka, dělat scénickou hudbu pro divadlo, a pokud se ozve Radim Nejedlý z rozhlasu, zkusíme spolu už asi šestou hru pro brněnský rozhlas. Je toho mnoho. Ale je to skvělý!

Velmi děkuji za zodpovězení otázek.